

AZ ÚJ NEMZETSTRATÉGIA JEGYÉBEN

A határon túli magyarság már megtapasztalhatta, mit is jelent az éppen hivatalban levő magyar kormány újnak nevezett és – legalábbis a kidolgozó szerint – nyilván üdvözítőnek vélt nemzetstratégiája.

A megszorítások, az összevonások, a leépítések és a nemegyszer átgon-dolatlanul kiadott rendeletek valójában sok ezer ember életét keserítik meg. Ez alól a Magyarországon tanuló külföldi diákok sem kivételek.

Például egyetlen tollvonással elrendelték a határon túli magyar diákoknak szállást biztosító kollégium másik intézet alá vonását. Az új igazgató körlevele már sejtetni engedte a változások irányát, hiszen kiemelte, hogy az intézet fontosnak tartja ugyan a határon túli magyar diákok támogatását, de nem elsődlegesen. (Elsődleges a bevételek növelése és a kiadások csökkentése – L. J.) Magyarán szólva: a kollégiumi elhelyezés során eddig kiemelten kezelt határon túli magyar diákok egy kategóriába kerültek az összes többi külföldi állampolgárral.

A tartózkodásra feljogosító okiratok beszerzésének feltételei szinte hétről hétre szigorodnak. Tavasszal született egy rendelet, miszerint minden Magyarországon tartózkodni kívánó külföldinek rendelkeznie kell teljes körű egészségügyi biztosítással. Ez vonatkozik az itt tanuló diákokra is. Eddig elég volt egy nyilatkozat, mely szerint szükség esetén az érintett a bankszámláján lévő összegből fedezi az egészségügyi ellátását. Az új jogszabály az ösztöndíjjal nem rendelkező és tandíjat fizető diákokat érinti a legsúlyosabban, mivel aki-nek eddig nem volt tb-kártyája, az Országos Egészségügyi Pénztárnál köthet egészségbiztosítási szerződést. A havi befizetési díj közel 20 000 forint. Talán mondanom sem kell, hogy egy diákmunkából élő, kollégiumi „laktórt” és tandíjat fizető tanuló számára mekkora plusz anyagi megterhelést jelent ez. És még nincs vége, hiszen hat hónapig, azaz közel 120 000 forint befizetés ellenére a diák nem jogosult teljes egészségügyi ellátásra – a tisztelt hivatal csak az elsősegély költségeit fedezi. Ami – mondjuk – egy ukrán állampolgár esetében amúgy is ingyenes lenne, mivel az ilyen esetekre megkötött magyar-szovjet államközi szerződés még érvényes.

Ha bárki a tartózkodási engedélyét szeretné meghosszabbítani, be kell szereznie a tb-kártyát. Ekkor éri a meglepetés. Az Országos Egészségügyi Pénztár ugyanis csak olyan külföldi állampolgárral köt szerződést, aki legalább hat hónapig érvényes tartózkodási engedéllyel rendelkezik. A kör bezárult, és az ember óhatatlanul a 22-es tökéletes csapdájában érzi magát.

Mindez csupán azért történik így, mert a reformoknak nevezett kapkodó intézkedések közepette az illetékesek figyelme nem terjed ki arra, hogy

átgondolják, ellenőrizték az új jogszabályok gyakorlatba való átültetésének folyamatát, lemérjék döntéseik következményeit.

Az egyetemista, aki éppen nyakig merül a vizsgaidőszak nehézségeibe, ráadásként a tisztelt hivatalok által felállított akadályokon is kénytelen átverekednie magát. Már ha egyáltalán képes erre. Akivel az egészségügyi pénztár nem hajlandó szerződést kötni, elindulhat kilincselni a magánbiztosítóknál. Nincs sok választása, biztosításra azonban szüksége van, sürgősen. Ilyen esetben sokszor még nagyobb anyagi terhelést kell vállalnia. De vállalja, mert tanulni akar. Mert diplomát akar szerezni. Nem azért küzdött sok éven át, hogy néhány bürokrata miatt romba dőljön az élete.

Csak emlékeztetőül: ezek az intézkedések persze minden Magyarországon tartózkodó külföldi állampolgárt érintenek. Ám – és ezt kénytelen vagyok újra hangsúlyozni – leginkább az ösztöndíjjal nem rendelkező, ugyanakkor tandíjfizetésre kötelezett, szerény anyagi helyzetben lévő családból származó határon túli magyar diákokat sújtja, már-már leküzdhetetlen terhet róva rájuk – az új nemzetstratégia jegyében...

LENGYEL JÁNOS

